

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 628 **din data de 19.10.2022**

Dosar nr: 217/ 2022

Petiția nr: 2230/ 25.03.2019

Petent: Forumul Democratic al Germanilor din România

Reclamat:

Obiect: afirmații cu caracter nazist la adresa minorității germane din Parlamentul României, la adresa deputatului precum și la faptul că acesta consideră Forumul Democratic al Germanilor din România ca fiind organizație nazistă

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petenților

1. Forumul Democratic al Germanilor din România, cu sediul în Sibiu, Str. General Magheru nr. 1-3, Jud. Sibiu

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2.–Deputat Grupul Parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor (AUR), Circumscripția Timiș cu adresa de corespondență la Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sector 5 București

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 2230/11.04.2022 a fost citată petenta, iar prin adresele nr. 2651/11.04.2022 a fost citată partea reclamată, părțile fiind citate la audieri pentru data de 17.05.2022 (filele 6 - 7 la dosar), dovada comunicărilor citațiilor făcându-se prin confirmările de primire atașate la dosar.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

5. Prin adresa nr. 2230 din data de 25.03.2022, petenta, respectiv Forumul Democratic al Germanilor din România, reclamă afirmații cu caracter nazist la adresa minorității germane din Parlamentul României, exprimate de către partea reclamată, la adresa deputatului, precum și la faptul că acesta consideră Forumul Democratic al Germanilor din România ca fiind organizație nazistă. (fila 1 – 5 la dosar)

6. În fapt, petenta arată următoarele:

- în data de 09.02.2022, în timpul ședinței Comisiei de Regulament din Parlamentul României, în cadrul unei discuții care îl implica și pe dl., în calitatea acestuia de reprezentant al minorității germane în Parlament României, partea reclamată s-a referit la acesta sub apelativul „**nazist**„. În continuare, partea reclamată s-a referit și la Forumul Democratic al Germanilor din România tot ca la o organizație nazistă...**păi sunteți naziști...afirmând că Forumul Democratic al Germanilor din România este urmașul de drept al Grupului Etnic German, consacrată de Tribunalul de la Nurnberg.**

„Păi da nu e clar dom,le amendamentul. Sunt multe întrebări acolo. Cum adică? Dacă eu fac o greșală, are de suferit tot grupul parlamentar? Dumneavostară vă gândiți? Păi numai voi, naziștii, ați făcut asta, numai voi. Păi sunteți naziști. Nu este nicio infrațiune, este o declarație politică și mi-o asum. Nu este nicio jignire.....Păi da, este. Forumul Democrat German este urmașul de drept al Grupului Etnic German, consacrată de Tribunalul de la Nürnberg.,,

- ulterior, în plenul ședinței Camerei Deputaților, dl. a condamnat vehement această atitudine, având următorul discurs:

„În baza articolului Regulamentului care prevede că pot sesiza plenului probleme în desfășurarea mandatului, doresc să informez plenul asupra următoarelor: astăzi am fost victima unei agresiuni verbale fără precedent din partea unui deputat AUR, numitul. De 17 ani sunt membru al Camerei Deputaților și niciodată nu mi-am permis să jignesc vreun coleg sau să aduc injurii cuiva, cu atât mai puțin unui membru al Camerei. Astăzi dimineață, în timpul ședinței de Regulament, deputatul m-a numit nazist, insistând în continuare citez - «**asta e adevărul istoric, sunteți naziști**»”,

- în cadrul aceleiași ședințe, solicitând cuvântul în replică, partea reclamată a reluat susținerea, afirmând :

“câteva clarificări pentru acuzația gravă adusă de domnul la adresa mea. Am spus foarte clar: contextul în care s-a desfășurat această ședință a fost unul în răspăr cu normele constituționale, cu normele Comisiei de la Veneția privind transparența, iar asemenea fapte de a cataloga și pedepsi un individ, un grup întreg pentru tot ce face un individ sunt metode naziste. De aceea m-am și adresat cu acest cuvânt. Și, în plus, a fost o declarație politică, am și spus că este totul filmat și se poate dovedi. Instanțele de judecată își vor face treaba în această speță și o vor lămurii. Și vreau doar să mai adaug că acesta a fost contextul istoric și nu este stabilit de mine, este de către istorici, cum că Forumul Democrat German este continuatorul de drept al grupului etnic german care a fost condamnat de Tribunalul de la Nürnberg și considerat nazist”,,

7. Afirmațiile și atitudinea părții reclamate au fost menite să instige la violență și să creeze o atmosferă ofensatoare atât împotriva liderului parlamentar al minorității germane,

cât și a petentei, organizație care îi repezintă pe cetățenii români de etnie germană în plan politic și cultural, recunoscută de Statul Român, și astfel reprezentată în Parlamentul și Guvernul țării.

8. Contextul istoric, social și juridic:

- în anul 2007 Forumul Democrat al Germanilor din Sibiu s-a adresat instanței de judecată în cauza care a făcut obiectul dosarului nr. 172/306/2007, solicitând recunoașterea ca succesori al G.E.G. (Grupul Etnic German din România constituit prin Decretul – Lege nr. 830 din 21.11.1940 emis de către Mareșalul Antonescu) exclusiv în sensul patrimonial avut în vedere de către O.U.G. nr. 83/1999 ;

- calitatea de succesori, așa cum reiese din motivarea Sentinței Judecătorei Sibiu nr. 2790 din 28.05.2017, prin care instanța a admis cererea Forumului Democrat al Germanilor din Sibiu, decurge din faptul că, textual: „*petenta este organizație reprezentativă a minorității germane din Sibiu,*”

9. Se face precizarea că între Forumul Democrat al Germanilor din Sibiu și Forumul Democratic al Germanilor din România nu se poate pune semnul egalității, ele fiind entități juridice complet diferite.

Sușinerile părților reclamate , prin apărător ales

10. Prin adresa nr. 4176/15.06.2022 (fila 8 – 16 la dosar) partea reclamată arată următoarele:

- analizând sesizarea formulată împotriva acestuia, se distinge faptul că autorul reclamă faptul că o altă persoană fizică, în speță domnul **deputat**, se consideră discriminat ca urmare a dialogului purtat în cadrul dezbaterilor din ședința de regulament desfășurată la Camera Deputaților, context în care invocă **excepția lipsei calității procesual active** a Forumului Democrat al Germanilor din România în a formula astfel de sesizări, ținând cont de faptul că legislația incidentă nu prevede o astfel de posibilitate;

- art. 5 din Ordinul C.N.C.D.nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor: "*Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa*";

- potrivit dispozițiilor art. 7 alin. 1 din acest act normativ prevăd faptul că "*persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una din persoanele prevăzute la art. 8 alin. 1 și 2 sau alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare*";

- în egală măsură, distinge faptul că petentul a semnat olograf sesizarea în numele Grupului parlamentar de prietenie cu Republica Federală Germania, or nici în acest context nu sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 20 al O.G. nr. 137/2000 coroborate cu cele ale art. 8 din Ordinul nr. 144/2008, ambele cu modificările și completările ulterioare, dat fiind faptul că Grupul prezidat de către domnul Dancă, **nu se circumscrie din punct de vedere juridic nici organizațiilor neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului, nici celor cu un interes legitim în combaterea discriminării**;

- solicită respectuos admiterea excepției lipsei calității procesual active, cu consecința corespunzătoare asupra sesizării ce formează obiectul dosarului nr. 217 /2022;

- jurisprudență: Hotărârea nr. 99/2018 și Hotărârea nr. 235/2021 emise de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

- raportat la aspectele cuprinse în Sesizare, precizează faptul că dumnealui cunoaște și respectă toate obligațiile ce îi incumbă în calitate de deputat în Parlamentul României, sens în care nu consideră a fi discriminatorie atitudinea manifestată în cadrul ședinței supuse atenției, **ședință în care acesta a fost amenințat de către membrii Comisiei și jignit de către aceștia spunându-i-se „maimuță”, pentru simplul fapt că și-a expus punctul de vedere pe marginea propunerilor de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților;**

- învederează faptul că, la momentul dezbaterilor, a comunicat membrilor Comisiei și inițiatorilor proiectului opinia pe marginea amendamentului propus cu privire la art. 246 din Regulament, considerând, în mod justificat, că norma propusă nu este clar formulată, iar din cuprins rezultă faptul că în cazul unei abateri săvârșite de către un parlamentar, sancțiunea aplicată acestuia va afecta tot grupul parlamentar din care face parte, aceștia aprobând modificarea, fără a comunica un argument pertinent care să o justifice;

- în calitate de membru în Comisia pentru regulament a Camerei Deputaților, consideră că și ceilalți colegi deputați care fac parte din componența acesteia au în egală măsură obligația de a respecta prevederile art.14 alin. 1 din Statutul deputaților și senatorilor, însă după se putea observa în înregistrarea pe care o aneacă, aceștia nu au avut niciodată intenția de a se conforma acestor prevederi legale;

- în raport de această obligație reciprocă, dar și a prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților, consideră că nu a generat starea conflictuală în care s-a desfășurat ședința Comisiei, acesta fiind amenințat, supus unui limbaj insultător și chiar marginalizat de către membrii comisiei, care au refuzat să țină cont de orice aspect propus dezbaterilor;

- în ceea ce privește aspectul reclamat prin intermediul Sesizării, evident că nu infirmă ceea ce a precizat, însă învederează faptul că, în jurisprudența instanțelor de judecată, Tribunalul Sibiu, prin Sentința civilă nr. 2790/2007, pronunțată în dosarul nr.1672/306/2007, a admis acțiunea în constatare formulată de către o entitate juridică de drept privat și a constatat calitatea reclamantului de succesori față de Grupul Etnic German (Deutsche Volksgruppe);

- în cuprinsul sentinței, instanța a reținut faptul că acest grup a fost înființat prin lege în anul 1940, ulterior conform art.15 din Convenția de armistițiu între Guvernul Român, pe de o parte, și Guvernele Uniunii Sovietice, Regatului Unit și Statele Unite ale Americii,, Guvernul Român se obligă să dizolve imediat toate organizațiile pro-hitleriste de tip fascist aflate pe teritoriul românesc, atât cele politice militare sau cele paramilitare cât și orice alte organizații care fac propagandă ostilă Națiunilor Unite și în special Uniunii Sovietice, nepermițând în viitor existența unor astfel de organizații, așa cum rezultă din Legea nr.485/1944;

- așadar, afirmația acestuia nu reprezintă decât o opinie rezultată în urma analizării evenimentelor istorice și din interpretarea argumentelor reținute de către o instanță din România, în ceea ce privește entitatea care a dobândit calitatea de succesori al Grupului Etnic German și care are un reprezentant ce deține calitatea de membru în Comisia de regulament a Camerei Deputaților, care nu face altceva decât să susțină adoptarea tuturor propunerilor de modificare a Regulamentului, fără însă a fi capabil să confere argumente în

susținere, chiar și în condițiile în care acesta se numără printre inițiatorii proiectului de modificare a Regulamentului.

- mai mult, în contextul în care un cetățean, indiferent de funcția pe care o ocupă, este cenzurat în a exprima opinii cu privire la unele evenimente istorice sau la argumentele reținute de către o instanță de judecată națională, cu privire la un anumit aspect, consideră că prin aplicarea unei sancțiuni pentru motivele arătate în cuprinsul Sesizării, nu se realizează decât o limitare nelegală a dreptului la liberă exprimare.

- astfel, menționează faptul că, libertatea de exprimare subsumează inclusiv ideile și opiniile care indignează, frapază sau tulbură societatea. Această componentă a libertății de exprimare are la bază principiile pluralismului, concesivității și spiritului de receptivitate largă de care o societate democratică este văduvită de substanță.

- în condițiile în care această entitate a solicitat constatarea unui astfel de drept, în contextul în care prin Decretul-Lege nr.485/08.10.1944, Grupul Etnic German a fost desființat, iar toate bunurile sale au devenit proprietatea statului român. Adaug faptul că Decretul-Lege nr. 485/08.10.1944 nu a fost abrogat niciodată.

- cu alte cuvinte, în acord cu cele de mai sus, consider că o entitate nu putea deveni succesoare în drepturi față de o altă entitate (Grupul Etnic German) care era desființată și nu mai avea patrimoniu, însă aparent se solicită sancționarea subsemnatului pentru o afirmație care ar leza drepturile unor persoane care, cunoscând atât istoricul entității desființată și prevederile legale a solicitat abia în anul 2007 constatarea calității de succesori.

- astfel, nu se pune oare problema discriminării numeroșilor cetățeni români care nici în anul 2022 nu și-au primit bunurile imobile preluate în mod abuziv de stat în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pe când o entitate care solicită recunoașterea calității de succesori în drepturi a unei entități naziste, nu are nici o problemă în a revendica proprietăți aparținând unui grup desființat printr-o lege care încă produce efecte juridice în statul Român.

- Grupul Etnic German a fost înființat, sub presiunea Germaniei naziste, prin Decretul nr. 830 din 20 noiembrie 1940 (Legea 830/21 noiembrie 1940). Acest grup etnic a fost o organizație cu statut de persoană juridică, subordonată direct capitalei celui de-al treilea Reich, fiind un organism care s-a erijat în reprezentant, în perioada 1940-1944, al comunității sașilor din zona Ardealului și șvabilor Bănățeni.

- Grupul Etnic German a preluat toate revistele și ziarele în limba germană, transformându-le în organe fasciste. A mai preluat și teatrul german de la Sibiu, cât și diferite instituții de cultură și știință germană din Ardeal și Banat. Totodată Grupul Etnic German a preluat întreaga rețea de școli germane, ceea ce a dus la fascizarea totală a învățământului în limba germană.

- Grupul a dus o politică de integrare a întregii populații germane în politica și în acțiunile sale în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Grupul etnic german s-a pronunțat pentru crearea unui nou stat, denumit Donauland („Tara Dunării”), din care urmau să facă parte Transilvania și Banatul.

- conform sentințelor Tribunalului de la Nürnberg, singura organizație de pe teritoriul României care a fost declarată ca fiind, „fascistă” a fost «Grupul Etnic German», al cărui patrimoniu a și fost confiscat de stat pe baza sentinței de la Nürnberg.

- în anul 2007 Forumul Democratic al Germanilor din România a solicitat instanței de judecată constatarea calității de succesori în drepturi al Grupului Etnic German, iar Tribunalul Sibiu, prin sentința indicată anterior, a admis cererea și a constatat această calitate a reclamantului.

- într-o atare situație, consideră a fi evidentă neîncadrarea afirmațiilor în cerințele legale necesare pentru a fi considerate discriminatorii, astfel cum stabilesc prevederile O.G. nr. 137/2000, deoarece în situația sancționării subsemnatului cel discriminat ar fi chiar cel împotriva căruia se îndreaptă Sesizarea.

11. Atașează prezentei:

- avertismentul primit din partea Camerei Deputaților;
- linkul cu înregistrarea ședinței din data de 09.02.2022.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil

Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

- **Constituția României**
- **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, art. 2 al. 1**
- **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**

12. Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor are următoarele prevederi relevante privind excepțiile invocate:

Art. 63. (1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.

(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.

13. Conform prevederilor art. 5 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

"Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa".

14. Potrivit dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor "persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una din persoanele prevăzute la art. 8 alin.1 și 2 sau alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare".

15. Din lecturarea actului normativ O.G. nr. 137/2000R, reținem că legiuitorul intern a oferit calitate procesuală activă în fața C.N.C.D. doar persoanei asupra căreia s-a produs discriminare sau/și organizațiilor neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării.

16. Prin urmare, înțelegem că legiuitorul intern practic a limitat persoanele care au calitatea procesuală activă în fața C.N.C.D (din prisma unui interes legitim) la persoana

asupra căreia s-a manifestat discriminare și/sau organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării, ceilalți subiecți activi ai discriminării având calitatea procesuală activă doar în fața instanței de judecată care poate constata fapta de discriminare și restabilirea situației anterioare discriminării.

17. Astfel, prin raportare la prevederile legale mai sus menționate, o persoană poate fi calificată ca având calitate procesuală activă în fața C.N.C.D., numai dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- existența unui interes legitim în combaterea discriminării;
- existența calității de reprezentant al unei persoane, grup de persoane sau comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare.

18. Colegiul reține că prin adresa nr. 4176/15.06.2022 (fila 8 – 16 la dosar) partea reclamată arată următoarele:

- analizând sesizarea formulată împotriva acestuia, se distinge faptul că autorul reclamă faptul că o altă persoană fizică, în speță domnul deputat, se consideră discriminată ca urmare a dialogului purtat în cadrul dezbaterilor din ședința de regulament desfășurată la Camera Deputaților, context în care **invocă excepția lipsei calității procesuale active** a Forumului Democrat al Germanilor din România în a formula astfel de sesizări, ținând cont de faptul că legislația incidentă nu prevede o astfel de posibilitate.

19. De asemenea, Colegiul director mai reține că prin adresa nr. 6865 din data de 30.09.2022 dl. împuternicește F.D.G.R. în vederea reprezentării în dosarul supus analizei C.N.C.D. (fila 19 – 20 la dosar)

20. Prin urmare, Colegiul urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale active invocată de către partea reclamată prin adresa mai sus menționată cu privire la dl..

21. În fapt, Colegiul director urmează a analiza afirmațiile făcute în data de 09.02.2022, în timpul ședinței Comisiei de Regulament din Parlamentul României, în cadrul unei discuții care îl implica și pe dl., în calitatea acestuia de reprezentant al minorității germane în Parlamentul României, partea reclamată s-a referit la acesta sub apelativul „nazist„. În continuare, partea reclamată s-a referit și la Forumul Democratic al Germanilor din România tot ca la o organizație nazistă...*păi sunteți naziști...afirmând că Forumul Democrat al Germanilor din România este urmașul de drept al Grupului Etnic German, consacrată de Tribunalul de la Nurnberg.*

„Păi da nu e clar dom,le amendamentul. Sunt multe întrebări acolo. Cum adică? Dacă eu fac o greșeală, are de suferit tot grupul parlamentar? Dumneavoastră vă gândiți? Păi numai voi, naziștii, ați făcut așa, numai voi. Păi sunteți naziști. Nu este nicio infracțiune, este o declarație politică și mi-o asum. Nu este nicio jignire.....Păi da, este. Forumul Democrat German este urmașul de drept al Grupului Etnic German, consacrată de Tribunalul de la Nurnberg.,,

„În baza articolului Regulamentului care prevede că pot sesiza plenului probleme în desfășurarea mandatului, doresc să informez plenul asupra următoarelor: astăzi am fost victima unei agresiuni verbale fără precedent din partea unui deputat AUR, numitul. De 17 ani sunt membru al Camerei Deputaților și niciodată nu mi-am permis să jignesc vreun coleg sau să aduc injurii cuiva, cu atât mai puțin unui membru al Camerei. Astăzi dimineață, în timpul ședinței de Regulament, deputatul m-a numit nazist, insistând în continuare citez - «ăsta e adevărul istoric, sunteți naziști»”,

„câteva clarificări pentru acuzația gravă adusă de domnul la adresa mea. Am spus foarte clar: contextul în care s-a desfășurat această ședință a fost unul în răspăr cu normele constituționale, cu normele Comisiei de la Veneția privind transparența, iar asemenea fapte de a cataloga și pedepsi un individ, un grup întreg pentru tot ce face un individ sunt metode naziste. De aceea m-am și adresat cu acest cuvânt. Și, în plus, a fost o declarație politică, am și spus că este totul filmat și se poate dovedi. Instanțele de judecată își vor face treaba în această speță și o vor lămuri. Și vreau doar să mai adaug că acesta a fost contextul istoric și nu este stabilit de mine, este de către istorici, cum că Forumul Democrat German este continuatorul de drept al grupului etnic german care a fost condamnat de Tribunalul de la Nurenberg și considerat nazist”,

22. De asemenea, Colegiul reține faptul că raportat la aspectele cuprinse în Sesizare, partea reclamată precizează faptul că, cunoaște și respectă toate obligațiile ce îi incumbă în calitate de deputat în Parlamentul României, sens în care nu consideră a fi discriminatorie atitudinea manifestată în cadrul ședinței supusă atenției, ședință în care acesta a fost amenințat de către membrii Comisiei și jignit de către aceștia spunându-i-se „*maimuță*”, pentru simplul fapt că și-a expus punctul de vedere pe marginea propunerilor de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților, învederând faptul că, la momentul dezbaterilor, a comunicat membrilor Comisiei și inițiatorilor proiectului opinia pe marginea amendamentului propus cu privire la art. 246 din Regulament, considerând în mod justificat că, norma propusă, nu este clar formulată, iar din cuprins rezultă faptul că în cazul unei abateri săvârșită de către un parlamentar, sancțiunea aplicată acestuia, va afecta tot grupul parlamentar din care face parte, aceștia aprobând modificarea, fără a comunica un argument pertinent care să o justifice; în raport de această obligație reciprocă, dar și a prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților, consideră că nu a generat starea conflictuală în care s-a desfășurat ședința Comisiei, acesta fiind amenințat, supus unui limbaj insultător și chiar marginalizat de către membrii comisiei, care au refuzat să țină cont de orice aspect propus dezbaterilor; *în ceea ce privește aspectul reclamat prin intermediul Sesizării, evident că nu infirmă ceea ce a precizat, însă învederează faptul că, în jurisprudența instanțelor de judecată, Tribunalul Sibiu, prin Sentința civilă nr. 2790/2007, pronunțată în dosarul nr.1672/306/2007, a admis acțiunea în constatare formulată de către o entitate juridică de drept privat și a constatat calitatea reclamantului de succesori față de Grupul Etnic German (Deutsche Volksgruppe); în cuprinsul sentinței, instanța a reținut faptul că acest grup a fost înființat prin lege în anul 1940, ulterior conform art.15 din Convenția de armistițiu între Guvernul Român, pe de o parte, și Guvernele Uniunii Sovietice, Regatului Unit și Statele Unite ale Americii,, Guvernul Român se obligă să dizolve imediat toate organizațiile pro-hitleriste de tip fascist aflate pe teritoriul românesc, atât cele politice militare sau cele paramilitare cât și orice alte organizații care fac propagandă ostilă Națiunilor Unite și în special Uniunii Sovietice, nepermițând în viitor existența unor astfel de organizații, așa cum rezultă din Legea nr.485/1944;*

23. Așadar, afirmația acestuia nu reprezintă decât o opinie rezultată în urma analizării evenimentelor istorice și din interpretarea argumentelor reținute de către o instanță din România, în ceea ce privește entitatea care a dobândit calitatea de succesori al Grupului Etnic German și care are un reprezentant ce deține calitatea de membru în Comisia de regulament a Camerei Deputaților, care nu face altceva decât să susțină adoptarea tuturor propunerilor de modificare a Regulamentului, fără însă a fi capabil să

confere argumente în susținere, chiar și în condițiile în care acesta se numără printre inițiatorii proiectului de modificare a Regulamentului.

Legislație și principii

24. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

25. Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

26. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

27. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

28. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

29. Art. 15 al O.G. nr. 137/2000 R prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

30. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscut în general sub denumirea de Convenția europeană a drepturilor omului, în continuare Convenția) prevede, la **art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare:** „Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială

sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.” **Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut.** Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care Convenția subliniază: „comportă îndatoriri și responsabilități”. Totodată art. 17 al Convenției interzice abuzul de drept: „Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”

31. **Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO)** analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
  - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
  - calitatea normei juridice, și anume
    - ▣ accesibilitatea;
    - ▣ precizitatea;
    - ▣ previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

32. Privind legalitatea restrângerii, situația din România este cât se poate de clară. **Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale promovează respectarea dreptului la demnitate;** există și o protejare a dreptului la demnitate prin art. 15 al Ordonanței de guvern nr. 137/2000 privind combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, accesibilă (prin publicarea în Monitorul Oficial al României), cu sancțiuni evidente.

33. **Legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.**

34. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv din analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, CEDO a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu:

a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (ex. HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care offensează, șochează sau

incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător (ex. HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);

c) **exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități** (ex. HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49); astfel, între altele, în contextul opiniilor religioase și credințelor este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane; statele au o marjă de apreciere când reglementează libertatea de exprimare în relație cu afirmații care ofensează convingerile personale, în special cele morale sau religioase (ex. OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49);

d) în cazul moralității nu este posibil să se ajungă la un concept uniform european privind semnificația religiei în societate; chiar și în interiorul unui stat pot exista variații ale conceptului; prin urmare nu este posibil să se ajungă la o definiție comprehensivă privind ce reprezintă o limitare permisibilă a libertății de exprimare dacă exprimarea se îndreaptă împotriva sentimentului religios al altora; o marjă de apreciere trebuie lăsat prin urmare autorităților naționale în a stabili necesitatea unei astfel de limitări; această situație însă nu exclude o supervizare din partea CEDO (ex. OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 50);

e) îndatoririle și responsabilitățile legate de exercitarea libertății de exprimare au o semnificație specială în situații de conflict sau de tensiuni, o grijă particulară trebuie manifestată față de vehicularea prin presă a limbajului urii sau a promovării violenței (ex. SÜREK și ÖZDEMİR împotriva TURCIEI, nr. 23927/94 și nr. 24277/94, 8 iulie 1999, § 63);

f) toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (ex. GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40);

g) art. 17 al Convenției previne ca grupurile totalitare sau persoanele care incită la ură rasială să exploateze în propriul interes principiile enunțate, întrucât scopul acestor grupări este de a distruge drepturile și libertățile; această prevedere se referă și la activitățile politice (ex. GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979);

h) abuzul cu libertatea de exprimare nu este combatibil cu democrația și drepturile omului, încalcă drepturile altora (ex. WITZSCH împotriva GERMANIEI, nr. 7485/03, 13 decembrie 2005);

i) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al Convenției (ex. JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35);

j) atacurile vehemente împotriva grupurilor religioase sau etnice sunt incompatibile cu valorile proclamate și garantate de Convenție, și anume toleranța, pacea socială și nediscriminarea (ex. NORWOOD împotriva REGATULUI UNIT, nr. 23131/03, 16 noiembrie 2004);

k) se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă; statele au o anumită marjă de apreciere privind existența nevoii, dar această apreciere se completează cu supervizarea europeană atât a legislației cât și a modului de aplicare al legislației de instanțele independente; CEDO este împuternicit să ofere interpretarea în ce măsură restricția sau sancționarea este reconciliabilă cu libertatea de exprimare (ex. HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);

l) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor (ex. JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31; trebuie să existe o proporționalitate între impactul afirmației sancționate și sancțiune (ex. LINGENS împotriva AUSTRIEI, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 40); orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate impusă considerată a fi necesară într-o societate democratică pentru sancționarea sau chiar prevenirea atacurilor indecente asupra obiectelor venerației religioase trebuie să fie proporționată cu scopul legitim urmărit (ex. OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49);

m) Convenția nu lasă prea mult spațiu restricțiilor în domeniul discursurilor politice sau discursurilor care ating interesul general; permisivitatea privind criticile față de guvern trebuie să fie mai pronunțată decât privind cetățeni privați, chiar și politicieni; într-un sistem democratic acțiunile guvernului trebuie urmărite îndeaproape nu doar de către autoritățile legislative și judiciare, dar și de opinia publică; poziția dominantă ce ocupă guvernul îi recomandă să nu utilizeze sancțiunile penale, întrucât are alte posibilități de a răspunde la atacuri și critici injuste; autorităților competente ale statului rămân suficiente posibilități de a adopta, în calitatea lor de garanți ai ordinii publice, măsuri de sancționare adecvate fără ca acestea să devină excesive; totuși în situația în care afirmațiile incită la violență împotriva unor persoane sau oficiali ori împotriva unui segment al societății, autoritățile statului se bucură de o apreciere mai largă când examinează necesitatea restrângerii libertății de exprimare (ex. CASTELLS împotriva SPANIEI, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42);

n) libertatea de exprimare are o importanță specială pentru politicieni sau persoanele alese ca reprezentanții unui electorat, care trebuie să-și atragă atenția asupra preocupării lor; limitarea libertății de exprimare pentru un politician aflat în opoziție sau pentru un parlamentar solicită un examen mai temeinic din partea CEDO (ex. CASTELLS împotriva SPANIEI, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42);

o) fără dubii, libertatea discursului politic nu este absolut prin natura sa, statele pot introduce restricții și sancțiuni, CEDO având rolul final de a analiza compatibilitatea acestor măsuri cu libertatea de exprimare (ex. INCAL împotriva TURCIEI, nr. 41/1997/825/1031, 9 iunie 1998, § 53);

p) presa joacă un rol esențial într-o societate democratică; deși nu trebuie să treacă de anumite limite, cum ar fi privind securitatea națională, integritatea teritorială, amenințarea cu violență, prevenirea dezordinii și criminalității, respectarea reputației și drepturilor altora,

necesitatea de a preveni transmiterea unor informații confidențiale, are sarcina de a oferi — într-o manieră conformă cu obligațiile și responsabilitățile sale — informații și idei de interes public, în particular în chestiuni politice, inclusiv cele care divid societatea dar și cele care prezintă justiția; libertatea presei reprezintă unul din cele mai bune posibilități de a crea o opinie privind ideile și atitudinile liderilor politici; libertatea jurnalistică acoperă posibila recurgere la un grad de exagerare, chiar și provocare (ex. LINGENS împotriva AUSTRIEI, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 41-42);

q) presa nu are doar dreptul ci și obligația de a prezenta informații de interes public conform dreptului publicului de a primi aceste informații (ex. JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);

r) nu se protejează doar informația în sine, dar și forma prin care se aduce la cunoștința opiniei publice (ex. JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);

s) stabilirea pedepselor este în principiu de competența instanțelor naționale, CEDO consideră totuși că aplicarea pedepsei închisorii pentru o infracțiune în domeniul presei nu este compatibilă cu libertatea de exprimare a jurnaliștilor, decât în circumstanțe excepționale, mai ales atunci când au fost grav afectate alte drepturi fundamentale, ca de exemplu în cazul utilizării limbajului urii sau incitării la violență (ex. CUMPĂNĂ și MAZĂRE împotriva ROMÂNIEI, nr. 33348/96, 17 decembrie 2004, § 115);

t) principiile privind libertatea de exprimare vizează și funcționarii publici, deși este legitimat ca statul să impună față de ei obligația discreției, ținând cont de statutul lor special (ex. AHMED și alții împotriva REGATULUI UNIT, nr. 65/1997/849/1056, 2 septembrie 1998, § 56).

35. Art. 30 al Constituției României care asigură libertatea de exprimare, prevede și limitele acestei libertăți:

„(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

36. Prin urmare, ținând cont de cadrul legal invocat, precum și de jurisprudența C.N.C.D. (Hot. 583/2020, Hot. 329/2019, Sentința Civilă nr. 793/24.05.2021 emisă de către Curtea de Apel București) Colegiul director reține următoarele

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

I. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art.

2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane.

Protecția demnității unei persoane aparținând unei anumite categorii constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane, astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

În speța analizată afirmațiile au fost făcute în data de 09.02.2022, în timpul ședinței Comisiei de Regulament din Parlamentul României, întreaga ședința transmisă în mediul online, transmisă live pe pagina de Facebook a unor parlamentari prezenți la acel moment în sală, ulterior preluată de către presa scrisă, prin urmare întreaga dezbatere capătă un caracter public.

Din analiza afirmațiilor făcute de reclamați, Colegiul director constată că fapta are caracter de propagandă naționalistă și vizează atingerea demnității persoanelor de etnie germană.

Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică aducând atingeri demnității etnicilor germani.

Conținutul afirmațiilor a condus la crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare la adresa organizației reprezentative a minorității germane, Forumul Democrat al Germanilor din România, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000.

37. Prin urmare, faptele sesizate depășesc limitele libertății de exprimare, constituie fapte de discriminare, se impune constatarea unei contravenții și aplicarea unei sancțiuni contravenționale ca instrument juridic. (a se vedea și jurisprudența C.N.C.D., Hotărârea nr. 211/29.04.2015, Hotărârea nr. 104/07.03.2018) și aplicarea unei sancțiuni contravenționale ca instrument juridic.

38. Dreptul încălcat prin afirmațiile incriminate este dreptul la imagine, demnitate, onoare și prestigiu al apartenențelor F.D.G.R. și al etnicilor germani din România, asupra cărora se aruncă suspiciunea însușirii și continuării culturii naziste și/sau politiciii fasciste, cum de altfel a reținut și Curtea de Apel București prin Sentința Civilă nr. 793/24.05.2021. În același sens, Curtea a constatat că nu există nicio dovadă că vreo instanță s-ar fi pronunțat asupra preluării ideologiei G.E.G. de către F.D.G.R.

39. Potrivit art. 26 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000R prevede: „Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15

se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

40. Având în vedere prevederile menționate, Colegiul director apreciază că în acest caz se impune aplicarea sancțiunii cu amendă contravențională în cuantum 5000 lei, potrivit art. 2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.(2), din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de **voturi pentru**, decide următoarele:

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția lipsei calității procesuale a Forumului Democratic al Germanilor din România, în raport cu;

2. Se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin. 1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000R;

3. Sancționarea părții reclamate în speță -Deputat al Alianței pentru Unirea Românilor (AUR), cu adresa de corespondență la Palatul Parlamentului cu sediul în București, str. Izvor nr.2-4, sector 5, cu amendă contravențională în cuantum de 5000 lei (cinci mii lei), potrivit art. 26 alin.1) și art. 2 alin (11) din O.G nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

4. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, Primăriei Mun. Timișoara – Direcția Fiscală Timișoara (cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință).

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Amenda se va achita la Primăria Mun. Timișoara – Direcția Fiscală Timișoara, dovada plății se va trimite către CNCD în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii. În caz contrar CNCD va lua măsurile legale necesare.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Motivat/redactat: P.C.S./F.V.

Data: 17.11.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată, și a Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.